

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200

[Sinding-Larsen, Alfred]

21's Rapport.

lo Hr. Lægen, som skal Dem for hore
 saasop det ikke vil
 altsamt liggende.
 It, som har vel indtaget, har været mig for
 mindre de for rest af Jule og Nye
 Af
 Deat, at vi ikke har holdt
 roede vi os spillet
 han blot ind, vore for en spille han
 tilfor
 vo' med Gode
 der at
 Olaves Pedersen. [Pseud.]
 Tæst, som var endtes kaldte an se
 "Kan i og ser i og vil i kan her i
 her ska vel bli bedre da i en lyk og i en lyk
 for jeg og saa her vi er folk
 kom ingen Dannester ind i Byen for love Svok."

(Aftryk af "Noe hver Slag".)

Sælges til Fordele for de franske Saarede,

Maa ikke eftertrykkes.

✓ box 30:878

Mel. Rheinländer.

Jo, Hr. Løitnan, naa ska' Dem faa høre lel,
aassen de' gik tel
akkurat ikveld.
De', som naa vel ingensti' har hændt mæ før,
hændte da, for, rent ut, jæ blei kasta paa Dør.
Denti' at vi gik paa Bøida stan,
mødte vi en Spellemand,
han blei me' vors for aa spille han.
Utafor
ve' næste Gaard
der sto' de' tre
Tøser, som var særdeles galante aa se.
"Kan' i og tør' i og vil' i, saa hei!
her ska vel bli Dans da i en Fyk og i en Fei,
for jeg og saa Førr' og saa Firs vi er Folk,
som ingen Dansemester ind' i Byen tør love Svolk."

Tøsene dem vardt naa først undselige;
aldri Gran vi tre
brydde vors om de'.
"Spellemand, spel op, spel op, saa fort du kan,
saa faar jeg og Førr' og Firs nok Dansen istand."
Liksom Ræven lar sæ ta' paa Aat,
strax dem hørte Felelaat
ga' dem al Undselighet paa Baat.
Der blei Dans
foruten Stans
te langt paa Kvel, —
Gubevare Dere vel, for Spas aa for Spel.
Fram aa tebars og saa op og saa ner
gik de' naa en Reilænder, som aldri' mest Dem ser,
for jeg og saa Førr' og saa Firs vi er Folk,
som ingen Dansemester ind' i Byen tør love Svolk.

Jagu gik de' deili, ja, men bedst de' var,
kom en cevil Kar,
reint en Dromedar.

"Hei", sa'n, "de' var Ret", sa'n, "la mæ faa en Dans".
"Aa er'u for En?" sa jæ. "Jo jeg", sa'n, "heter Hans".
"Hør min kjære Hans", sa jæ, "ja Tak
ska' du ha", sa' jæ, "men pak
Dig naa bare uten Snik aa Snak".
"Nei gu nei",
sa' Hans, "for jeg
er hjemme her".

"Vi er like Fa'n gla', aa helst som Du er".
Ut kom'en, ut i et rødene Rap,
jagu fik' en danse lel, før ifra vors han slap,
for jeg og saa Førr' og saa Firs vi er Folk,
som ingen Dansemester ind' i Byen tør love Svolk.

Men som de' me' Dansen naa gik allerbedst
og Tøsene var mest
løsti og tefrest,
satte dem me engang i et Skraal og Skrik,
for ifra vors væk og blei saa bleke som Lik.
De' var Haasbondsfolke', som kom hjem,
og Hr. Løitnant, tænk, at dem
var saa hellig som — Dem veit nok hvem.
Spelleman
fortælle kan,
aa vondt de' gjør,
naar at En a' helli Folk bli' kasta paa Dør.
Huf, dem slo' hardt, men vi klarte vors au,
Dem kan lægge Mærke tel, vi tok tebeins og flau,
for jeg og saa Førr' og saa Firs vi er Folk,
som ingen Dansemester ind' i Byen tør love Svolk.

